

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/4/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2617010268
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2617010268.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Vladimíra Tencera a Mgr. Kristíny Ferencziovej, v trestnej veci obžalovaného K. M., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 17.10.2017, č. k. 1T/154/2017-91, na verejnom zasadnutí dňa 12.04.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného K. M., nar. XX.X.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Okresný súd Senica rozsudkom zo dňa 17.10.2017, č. k. 1T/154/2017-91 rozhodol, že obžalovaný K. M. je vinný, že v období od 24.03.2011 do 17.10.2017 v K. a G. Z. vôbec neprispieval na výživu dcéry T. E., nar. XX.XX.XXXX, hoci mu táto povinnosť vyplývala zo Zákona o rodine a bola deklarovaná rozsudkom Okresného súdu v Senici č. k. 3P/15/2008 zo dňa 03.04.2008, na základe ktorého bol zaviazaný prispievať na výživu dcéry T. sumou 1 500 Sk (49,79 €) mesačne vopred k rukám matky S. K., predtým T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, ktorej dlhuje na výživnom za uvedené obdobie sumu 3 946,26 €. K. M. výživné neplatil, pretože bol nezamestnaný a účinným spôsobom cestou úradu práce si nehľadal zamestnanie, pričom na živobytie si zarábala peniaze príležitostnými brigádami,

teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a taký čin spáchal závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, čím spáchal prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona.

Za to ho odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), 37 písm. m) 38 ods. 2, Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 rok nepodmienečne. Podľa § 48 ods.2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Proti tomuto rozsudku, bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obžalovaný proti výroku o vine aj proti výroku o treste. Prokurátor sa vzdal práva podať odvolanie.

Na verejnom zasadnutí nariadenom tunajším súdom na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného, obžalovaný uviedol, že vo vzťahu k rozsudku okresného súdu mu nevytýka prakticky nič iné, len to, že žiada, aby mu bol uložený iný trest ako trest odňatia slobody, pretože má tri deti, o ktoré sa musí starať. Vo vzťahu k maloletej T. E. si nie je istý, či je otec. Na Okresnom súde Senica podal návrh na zapretie otcovstva, avšak v tejto veci nebolo nijako rozhodnuté. Následne však uviedol, že dopĺňam svoje vyjadrenie, že odvolanie smeruje proti výroku o vine aj proti výroku o treste. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o obžalobe podanej na odvolateľa pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a to na tom skutkovom základe, ktorý je uvedený aj vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

Vo vzťahu k výroku o vine, obžalovaný neuviedol žiadne konkrétne námietky, na základe ktorých považuje tento výrok za nesprávny alebo nezákonný. Odvolací súd preskúmal tento výrok a zistil, že prvostupňový súd v tomto smere vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu a na základe jeho výsledkov dospel aj k správnym skutkovým a právnym záverom. v odôvodnení napadnutého rozsudku Okresný súd podrobným spôsobom popísal dôkazy, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní, ako i to, čo z týchto dôkazov zistil. Skutkové aj právne zistenia potom premietol do svojho rozhodnutia ktoré odôvodnil najmä na strane 5 napadnutého rozsudku. Uviedol že popri vlastnom priznaní obžalovaného k spáchaniu uvedeného skutku ho zo spáchania trestnej činnosti usvedčuje aj výpoveď svedkyne S. K. a listinné dôkazy oboznámené na hlavnom pojednávaní. Jedinou obranou obžalovaného bolo, že namietal výšku dlžného výživného. Tieto svoje námietky však ničím nepodložil a pre Okresný súd zostali tak nepreukázané. Zároveň Okresný súd zistil, že obžalovaný za svojim konaním dopustil spáchania trestného činu podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona aj závažnejším spôsobom konania, po dlhší čas, tak ako to má namysli ustanovenie § 207 ods. 3 písm. b) v spojení s ustanovením § 138 písm. b) Trestného zákona.

Tieto skutkové a právne zistenia považuje odvolací súd za správne, zodpovedajúce výsledkov vykonaného dokazovania. Na základe výpovede obžalovaného, svedkyne S. K., ako aj z oboznámených listinných dôkazov, ktoré v odôvodnení napadnutého rozsudku vymenoval okresný súd, jednoznačne vyplýva, že obžalovaný sa dopustil spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, pričom rozsah tohto skutku okresný súd správane spresnil zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona, teda do okamihu ukončenia hlavného pojednávania. O vine obžalovaného niet teda žiadnych pochybností, pričom obžalovaný nepreukázal svoje tvrdenia, teda že by počas obdobia, za ktoré je trestne stíhaný, zaplatil časť výživného tak, ako to tvrdil. V rámci odvolacieho konania síce uviedol, že napáda rozsudok okresného súdu výroku o vine, avšak neuviedol žiadne konkrétne dôvody pre takýto svoj postup. Vo vzťahu k svojej dcére, maloletej T. E., obžalovaný uviedol, že si nie je istý, či je to jeho dcéra a že na Okresnom súde v Senici je vedené konanie o zapretie jeho otcovstva. Táto námietka nie je relevantná vo vzťahu k súdenému trestnému činu. Pri rozhodovaní o obžalobe pre spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy, je povinný súd vychádzať z osobného stavu obžalovaného tak, ako je určený v čase vyhlásenia rozsudku. Ak teda obžalovaný je v čase vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku úradne evidovaný ako otec maloletej T. E., voči ktorej je povinný plniť vyživovaciu povinnosť, nemôže súd túto otázku osobného stavu obžalovaného sám skúmať ako predbežnú otázku.

Pokiaľ ide o rozhodnutie o treste, obžalovaný v odvolacom konaní žiada zmiernenie uloženého trestu a to s poukazom na to, že má deti, o ktoré sa musí starať.

Pri rozhodovaní o druhu trestu, jeho výmere a spôsobe jeho výkonu, vychádzal prvostupňový súd z relevantných skutočností, ktoré vymenoval v odôvodnení napadnutého rozsudku. V prvom rade je potrebné zdôrazniť, že v osobe obžalovaného ide o opakovane súdne trestaného páchatel'a aj úmyselnej trestnej činnosti, ktorý bol naposledy odsúdený pre spáchanie úmyselného trestného činu podvodu podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona a to na trest odňatia slobody vo výmere 1 a pol roka, ktorého výkon mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 2 a pol roka. Tento, v poradí posledný odsudzujúci rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 26. 1. 2016, pričom skúšobná doba trvá do 26. 7. 2018. Je teda zrejmé, že obžalovaný sa dopustil spáchania aktuálne súdeného prečinu zanedbania povinnej výživy aj počas obdobia plynutia skúšobnej doby podmienene odsúdenia predchádzajúceho trestu. Prečin zanedbania povinnej výživy spáchal úmyselné a navyše závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Všetky tieto skutočnosti, spoločne s faktom, že obžalovaný bol dosiaľ 8 krát súdne trestaný, podmieňujú uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody. Uloženie trestu odňatia slobody, ktorého výkon by mu bol podmienene odložený, je v tomto prípade navyše vylúčené ustanovením § 49 ods. 2 Trestného zákona. Preto uloženie trestu odňatia slobody, bez podmienene odkladu jeho výkonu, je v súlade s citovanými ustanoveniami Trestného zákona a zároveň je vo vzťahu k osobe obžalovaného a spôsobu spáchania trestného činu trestom spravodlivým a primeraným. Výška uloženého trestu, v rámci správne zistenej trestnej sadzby, je minimálna a preto neprichádza do úvahy jej zníženie. Preto aj výrok o treste a spôsobe jeho výkonu, považuje odvolací súd za správny a zákonný.

Keďže iné odvolacie dôvody obžalovaný neuplatnil a odvolací súd nenašiel iné chyby, ktorej by bol povinný preskúmať z úradnej povinnosti v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1, druhá veta Trestného poriadku, odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a preto ho zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.